Dr. Wolfgang Abel – Rasy v Evropě a německý národ

PŘELOŽENO Z ONLINOVÉ REPRODUKCE NA NS-ARCHIV, PŮVODNĚ VYŠLO V DER SCHULUNGSBRIEF, I. JAHRGANG, 4. FOLGE (ČERVEN 1934), S. 7-18

DOSTUPNÉ Z: https://web.archive.org/web/20100103060958/http://ns-archiv.national-socialism.org/ns/index.php?title=Die_Rassen_Europas_und_das_Deutsche_Volk

Překlady podstupují průběžnou revizí, není tedy zaručena absolutní správnost překladu - i v rovině pravopisné a formátové.

RASY V EVROPĚ A NĚMECKÝ NÁROD

Podstatu rasové vědy jasně charakterizoval v prvním školícím listě Alfred Rosenberg, myšlenku rasy v jejím původu, vnitřních hodnotách a obecném ideologickém významu ve druhém listě Walter Groß a biologický předpoklad pro dnešní využití rasové problematiky ve třetím listě Hermann Boehm.

Dnes se budeme zabývat otázkou, co rozumíme pod pojmem rasa, jak dnes můžeme rozpoznat rasy, jak staré jsou různé rasy na německé půdě a v jakém rozložení se nám dnes jeví.

Co rozumíme pod pojmem rasa? Obecná formulace pojmu rasa nám říká: rasou rozumíme skupinu lidí vyznačující se stejnými dědičnými znaky, skupinu, která vždy vytváří svůj vlastní druh. Předpokladem uznání ras je tedy uznání dědičných vlastností lidských bytostí a zároveň kombinace vlastností specifických pro každou rasu.

Kdyby dnes přijel do Německa zahraniční badatel o rasách, jistě by si zpočátku nedokázal udělat jasný obrázek, protože by se setkal s různorodými podobami. Pravděpodobně by si nejprve vybral nejnápadnější znaky, tj. ty, které stojí v kontrastu s ostatními jemu známými rasami, jako je modrooký a světlovlasý, a lidi s těmito znaky by seskupil do jedné rasy; brzy by však narazil na potíže s vymezením těchto barevných stupňů na tmavé straně. Viděl by také řadu nejrůznějších vlastností kombinovaných s blonďatými vlasy a modrými oči, jako je vysoká nebo nízká postava, hnědé vlasy nebo nízký vzrůst, skutečně by našel blonďaté, nízké děti tmavovlasých, vysokých rodičů, a tak by přešel od jedné obtížné rozlišovací charakteristiky k druhé. Teprve až by získal přesný přehled o

německém národě a sousedních národech, až by se seznámil s jejich severní a jižní, západní a východní složkou, zjistil by, že na severu Německa, například ve Šlesvicku-Holštýnsku nebo také v Dánsku, Švédsku, Norsku, obývají tyto oblasti převážně světlovlasí, modroocí lidé s vysokou postavou a dlouhou hlavou; v severovýchodních oblastech Německa by našel převážně modrooké lidi, ale ti by tam byli menší a měli by kratší, širší hlavu, stejně jako na severozápadě Německa. V jižním Německu by zaznamenal dva různé smíšené typy: menší, podsaditější postavy s hnědými vlasy, tmavými očima a krátkými hlavami a vysoké, štíhlé, tmavooké, černovlasé lidi s krátkými, dlouhými hlavami, nápadně zploštělými zátylky a silnými hákovitými nosy, lidi, kteří obývají hlavně východní úpatí Alp. V jižních alpských oblastech by pak našel tmavovlasé, hnědooké lidi drobné postavy. Teprve až by získal tento přehled, až by rozpoznal kumulaci určitých znaků v jednotlivých oblastech, bylo by pro něj možné rozlišit některé zvlášť charakteristické rysy silně smíšeného venkovského nebo městského obyvatelstva podle jejich původní příslušnosti.

Výše uvedené příklady vyvolávají otázku: Kolik znaků je vůbec potřeba k rozlišení ras? Na to odpovídáme: Existují dnes jinde než v severozápadní Evropě nějací dlouhodobě usazení světlovlasí a modroocí lidé? A dále se ptáme: Svědčí tyto dva znaky samy o sobě o tom, že nějaký člověk s těmito znaky je nebo byl v rozpoznatelném užším spojení se severozápadní Evropou? Definuje snad kombinace modrých očí, světlých vlasů a dlouhé lebky dostatečně nějakou rasu, například nordickou rasu? Pak nám pravděpodobně stačí jen velmi málo znaků, abychom byli schopni popsat a rozlišit rasy jako takové. Tento předpoklad je však správný do té míry, že několik výše uvedených znaků může stačit k hrubému vnějšímu vymezení

rasy; ve skutečnosti má však každá rasa mnohem více znaků fyzické a duševní povahy, jak vyplyne z popisu jednotlivých ras v následujících bodech.

Fyzické charakteristiky

Nordická rasa - Na severu a severozápadě Evropy, ve středních a jižněji položených částech Švédska a Norska, dále v Dánsku, Skotsku a Německu se nordická rasa vyskytuje ve větším počtu a v uzavřených skupinách. V celé střední Evropě se vyskytuje v menších skupinách, v jižní a východní Evropě pouze jako smíšený prvek. Nordický muž je vysoký a štíhlý, s průměrnou výškou 1,73 metru. Hlava je dlouhá a úzká, týl je silně vyklenutý dozadu, vyčnívající část týlu je poměrně nízká. Čelo je splývavé, při pohledu zepředu úzké, zejména v oblasti spánků. Celý obrys obličeje je vysoký a úzký, oblast jařmového oblouku (lícní kosti) je slabě patrná, oči jsou zakryty jen mírně vystupujícími nadočnicovými oblouky. Charakteristický je dlouhý, úzký, většinou rovný, někdy mírně vystouplý nos. Je třeba poznamenat, že hrb a tím i ohyb nordického nosu leží v horní třetině nosního můstku, na rozdíl od nosů blízkovýchodních a některých dinárských národů. Nosní dírky jsou úzké, ne masité. Známý rasový badatel, profesor Günther, zdůrazňuje trojí zalomení v profilu obličeje muže: *„Nejprve v čele, které je doširoka postupující dozadu, pak v rovném nebo ven zahnutém nose s vysokým kořenem nosu a ve zvýrazněné, ostře ohraničené bradě.“* Tloušťka měkkých tkání obličeje je malá, vysoký obrys obličeje je zdůrazněn úzkými a ustupujícími tvářemi. Oční štěrbiny jsou poměrně široce otevřené. Horní okraj očních víček je uvolněný a na rozdíl od fálské rasy se zde nevyskytuje krycí ohyb. Obočí je úzké, mírně vyklenuté a zřetelně ochlupené, tj. v obočí jsou dvě protilehlé

linie chloupků, zatímco u východo-alpinských ras probíhá oboční oblouk šířeji zevnitř směrem ven v jednotné linii chloupků. Ochlupení je světlé, někdy mírně načervenalé, hladké až zvlněné, kůže je průsvitná a citlivá na sluneční světlo. Často pozorujeme ztmavnutí ochlupení, ze světlých blonďáků se později stávají tmaví blonďáci, někdy i tmavě hnědí. Jedná se pravděpodobně o případy mírné příměsi tmavovlasých ras. Oči jsou modré až šedé.

Fálská rasa - Fálská rasa je blízce příbuzná nordické rase. Je to možná původní rasa pro nordickou rasu, dnes je jasně rozpoznatelná jen v menších oblastech. Nejčistší je stále ve vestfálských oblastech, odtud jeho název, a vyskytuje se také ve Švábsku, Württembersku, dále pak ve Švédsku v oblasti Dalenu. Dlouho však zůstávala čistá i na Kanárských ostrovech, kde se dodnes setkáváme s tělesnými typy a tvary obličeje, které jsou od těch zdejších téměř k nerozeznání. Na rozdíl od nordické rasy je jejich tělesná stavba urostlá, útlá a také vysoká, výškou dokonce nordickou rasu mírně převyšuje. Na rozdíl od nordické rasy působí fálská mohutným, hranatým dojmem a je poněkud neohrabanější a pomalejší v pohybech. Nordický člověk dává přednost klidnému postoji, přičemž váhu těla přenáší pouze na jednu nohu a druhou nechává nezatíženou a volnou k pohybu, zatímco fálský člověk stojí těžce na obou nohách rozkročmo. Tvar hlavy je dlouhý a úzký, týl je silně, ale pravděpodobně poněkud méně klenutý, čelo širší, poněkud méně vysoké a strmější než u nordické rasy. Lícní kosti jsou silně zvýrazněny; hranaté, široce vystouplé líce s bradou dodávají výrazu obličeje rysy mohutnosti, šířky a hranatosti. Pro fálskou rasu je charakteristické silné vyvinutí kostěných nadočnicových oblouků, které způsobují, že oči vypadají jako velmi hluboko vsazené. To je dále zdůrazněno výraznými

vráskami, které mohou být zřetelně patrné již v mladém věku. Oční víčka se proto jeví jako malá a úzká a dodávají celému výrazu obličeje těžký, masivní vzhled. Nos je také širší a kratší, špička nosu je tupější, brada je zvýrazněná, ale není tak silně posunutá dopředu a vystouplá jako ve srovnání s nordickou bradou. Strmější čelo, kratší a širší nos a méně výrazná brada vytvářejí jiný, strmější a příkřejší profil obličeje než u nordické rasy. Měkké partie obličeje zdůrazňují šíři a mohutnost výrazu. Rozštěp úst je široký, rty se zdají být zúžené. Již v relativně mladém věku se u fálského člověka objevují kožní záhyby, vrásky, výrazné záhyby nad očima a někdy také výraznější nosoretní rýhy. Vlasy mají stejně světlou barvu, ale možná o něco červenější než u nordické rasy. Zdá se, že častější jsou mírně vlnité, kudrnaté vlasy. Obočí je silnější než u nordické rasy. Barva očí je světle modrá až šedá.

Východo-alpinská (alpinská) rasa - Východo-alpinská rasa je rozšířena v alpských zemích na jihu a jihozápadě Německa, v Porýní až po Holandsko a vzácněji ve středním a severním Německu. Na jihu zasahuje daleko za Alpy do střední Itálie, na západě do centrálních oblastí Francie. Přesné hranice na severu a jihovýchodě nejsou dosud známy. Tato rasa je středně velká, průměrná výška samců je pouze 1,63 m, postava je statná a zavalitá, tvar hlavy je zaoblený, délka hlavy je jen o něco větší než šířka, týl je mírně vystouplý, rovnoměrně zaoblený, čelo je strmější než u nordických a fálských ras a také širší v souladu s celkovým obrysem hlavy. Obličej je nízký, široký, v obrysu zaoblený, brada špičatá, nos malý a hrubý, kratší a nosní hřbet v kostěné části méně vysoký než u dříve probíraných ras, špička nosu tupá, nosní hřbet někdy konkávní. Chybí silnější oblouky obočí. Oči se zdají být poněkud plošší. Oční štěrbiny jsou relativně malé, což je někdy zdůrazněno

vytvořením krycích záhybů na horním víčku. Široké obočí vykazuje rovnoměrnější směr linie vlasů od středu směrem ven. Měkké partie zdůrazňují kulatost východoalpinského obličeje díky své větší tloušťce. Pokožka je tmavší barvy než u nordických a fálských ras a na slunečním světle se snadno opálí. Barva vlasů je tmavě hnědá až načernalá. Vlasy jsou poněkud pevnější, vlny jsou méně časté, oči jsou hnědé až tmavě hnědé.

Východobaltská rasa - Pobaltská rasa, o jejíž existenci se stále vedou spory, vykazuje určitou podobnost s východoalpinskou rasou. Má rovněž zavalitou stavbu těla. Tělesná výška je poněkud větší. Günther zdůrazňuje poměrně velkou šířku ramen. *„Také hlava východobaltské rasy se jeví jako široká a kostnatá. K tomu přispívá i mohutná, těžká spodní čelist, která je pro východobaltskou rasu charakteristická a je široká, krátká a kostnatá s nevystouplou bradou. Profil obličeje se jeví jako nevýrazný stejně jako u východní rasy. Kořen nosu je poněkud plošší než u východní rasy, ale východobaltský nos ve své střední a spodní části poněkud více vystupuje z obličeje než u východní rasy. Při předním pohledu jsou patrné mírně (do stran a dopředu) vystouplé lícní kosti. Měkké partie vykazují méně tukových zásob než u východní rasy, nezakrývají hrubou kostru lebky.“* Kůže je světlá, ochlupení světlé až blond, oči modré.

Dinárská rasa - Dinárská rasa tvoří také velkou část německého národa. Jejich domovinou jsou východní alpské země (Dinárské Alpy) a oblasti, které dnes pokrývá především Jugoslávie. Jejich rozšíření lze pozorovat až na jihu Balkánského poloostrova. Na východě se stírají hranice s blízkovýchodním obyvatelstvem Malé Asie, s nímž má rovněž řadu společných znaků. Na západě a severozápadě zasahuje

daleko do východní (alpské) oblasti. V jižním, jihozápadním a středním Německu se s nimi setkáváme často, pronikli však také až do severního Německa a Anglie. Dinárští lidé jsou vysocí a mohutní, průměrná výška mužů je 1,73 metru. Tato rasa má dlouhé nohy, podobně jako nordická a fálská rasa. Délka hlavy je jen o málo větší než šířka. Tvar hlavy je zvláštní díky silně zploštělému týlu, který jen nepatrně nebo sotva znatelně vyčnívá nad zátylek a vypadá, jako by byl useknutý. Zátylek tvoří prodloužení zátylku. Čelo je strmé a vysoké, podobné nordickému čelu; celý obrys obličeje je dlouhý a úzký, lícní kosti nejsou příliš výrazné, brada je vysoká, ale poněkud ustupující, více zaoblená. Nos je velmi velký; kostěná část silně vystupuje z roviny obličeje, zatímco chrupavčitá část se svažuje dolů. Linie ohybu nosního hřbetu je často více směrem ke středu nosu než u nordické rasy, někdy je také mírné zakřivení na špičce nosu. Orlí nos a jestřábí nos jsou pravděpodobně nejlepší názvy pro tyto formy. Zatímco u nordické rasy je linie profilu více vertikální a díky silně vystupující bradě někdy více skloněná dolů a špičatá, u dinárské rasy je linie profilu zřetelně zalomená a ve spodní části ustupující kvůli silně vystupujícímu nosu a ustupující bradě. Nos je masitější s mírně vyhrnutými nozdrami. Nosní přepážka je proto zřetelnější než u jiných ras. Měkké části obličeje podporují poněkud hrubší výraz. Pro muže je také často charakteristická velmi výrazná vráska před nosními dírkami směrem ke koutkům úst. Kůže má hnědavou barvu a na slunečním světle mírně tmavne. Obočí má hnědou až tmavě hnědou barvu, vlasy jsou tmavě hnědé a rovné až mírně zvlněné.

Blízkovýchodní rasa - Blízkovýchodní rasa je považována za dosti blízkou dinárské rase. Jeho hlavní oblastí rozšíření je Blízký východ. Původně obývala celý Blízký

východ, dnes se zachovala pouze v malých skupinách v odlehlých oblastech, například na Arménské vysočině, kde zůstala lépe chráněna před pozdějšími nájezdy národů. Jejich podíl na germánské populaci je velmi malý. Blízkovýchodní krev se na Západ dostala především prostřednictvím Židů, ale ne všechna tamní blízkovýchodní krev pochází od Židů. *„Ne u všech lidí s blízkovýchodními rysy lze proto předpokládat, že mají židovské předky,“* říká Günther. Ve srovnání s dinárskou rasou je tato rasa poněkud menší a zavalitější a tvar lebky je podobný jako u dinárské rasy, zejména díky zploštělému týlu. Ten je u této rasy snad ještě plošší, čelo je více ustupující, nos jako by ještě více vystupoval z obličeje, hřbet nosu a čelo jsou sladěné, spodní část nosu se zdá být masitější a hrubší než u dinárské rasy. Ustupující brada je snad ještě výraznější než u dinárské rasy. Obočí je husté, huňaté a často uprostřed srostlé, oči hnědé až tmavě hnědé, ochlupení tmavě hnědé až černé, často mírně zvlněné. Charakteristickým znakem blízkovýchodní rasy je horní víčko, které je bez záhybů, což je rys, který se často vyskytuje i u východních Židů (viz obrázek níže).

Západní (mediteránní) rasa - Západní (mediteránní) rasa, která pochází z pobřežních zemí Středozemního moře, je i mezi Němci rozšířena jen nepatrně a v současnosti se vyskytuje hlavně ve Španělsku, Portugalsku, Itálii, na Korsice, Sardinii a malých ostrovech Středozemního moře. V menších skupinách se vyskytuje také na Balkánském poloostrově, dále ve Francii, ale také v Anglii. V Evropě se dosud nejčastěji vyskytuje jako smíšená složka v Porýní. Je to nejmenší evropská rasa. Samec s průměrnou výškou 1,61 metrů má drobnou a štíhlou postavu a vypadá jako menší nordická rasa. Tvar hlavy je úzký a dlouhý, obličej vysoký a úzký, jařmové

oblouky nejsou zdůrazněny, podobně jako u nordické rasy, ale čelo je méně vysoké, poněkud strmější a na spáncích zaoblenější než u nordické rasy. Nos je úzký, jemný a často o něco masitější než u nordické rasy. Úhel čela se zdá být nápadně plochý. Brada je méně zdůrazněná než u nordické rasy a více zaoblená. *„Výsledkem je řez obličeje, který se zdá být jemnější než u nordické rasy. Jestliže nordická rasa má tendenci k ostrému, odvážnému řezu obličeje, západní rasa má tendenci k ladnému, jemnému, více ženskému řezu obličeje“* (Günther). Je to dáno také měkkými částmi, které mají tendenci snadněji tloustnout než u nordické rasy. Ochlupení je rovné a kudrnaté, tmavě hnědé až černé, obočí je husté, oči tmavé až černohnědé, barva kůže je mírně nahnědlá a na slunečním světle může zesílit do tmavě hnědé.

Orientální rasa - Nakonec bude pojednáno o orientální rase, která je příbuzná západní (středomořské) rase. Její původní domovinou byl pravděpodobně Arabský poloostrov a dnes se s ní setkáváme nejčistěji u arabských beduínů. Je však rozšířena i v celé středomořské oblasti, zejména v těch oblastech, kam pronikl islám, včetně Španělska. Je malý a drobného vzrůstu, s dlouhou, úzkou hlavou, úzce oválným obličejem, s tenkým vypouklým nosem, nepříliš velkým, jemně řezaným, rovnoměrně zakřiveným, ale často masitým. Rty jsou obvykle mírně vypouklé, silné, prohnuté; barva vlasů a očí je černohnědá, okraje očních víček mandlovité, kůže je naopak poměrně světlá. U orientálců se hovoří o „mandlovité“ palpebrální štěrbině.

Židé - to byl pravděpodobně původní typ Semitů v době jejich přistěhování do Palestiny, kteří si s sebou jistě přinesli mírně negroidní příměsi, jež se mezi Židy často vyskytují i

dnes. *„Skutečné semitské národy, Asyřané, Babyloňané, Hebrejci a další, pak vznikly ze směsice orientálních a blízkovýchodních ras jako základního kmene.“* (Prof. Eugen Fischer.) V této souvislosti se nyní budeme zabývat židovským národem. Jak vyplývá z výše uvedeného, i oni vznikli ze směsice ras, tj. nejsou čistou rasou jako takovou. Základní kmen tvoří blízkovýchodní a orientální rasy, k nimž se pak přidávají vlivy řady dalších ras. Podle těchto dvou hlavních ras se v rámci židovského národa rozlišují dvě etnické skupiny: jižní Židé - Sefardové - u nichž ve směsici převažuje orientální rasa, a východní Židé - Aškenázové - u nichž převažuje blízkovýchodní rasa. *„Ti první tvoří desetinu, ti druzí devět desetin z celkového počtu asi 15 milionů obyvatel. Jižní Židé jsou především Židé z Afriky, Balkánského poloostrova, Itálie, Španělska, Portugalska a část Židů z Francie, Holandska a Anglie. Tito jižní Židé představují orientálně-blízkovýchodní-západní (mediteránní)-hamitsko-nordicko-negroidní směs s převahou orientální rasy. Východní Židé tvoří židovstvo Ruska, Polska, Haliče, Maďarska, Rakouska a Německa, pravděpodobně největší část severoamerického židovstva a část západoevropského židovstva. Představují blízkovýchodně-východní-východobaltskou-indoasijsko-severoasijskou hamitsko-negroidní směs s určitou převahou blízkovýchodní rasy“* (Günther).

Duševní charakteristiky

Jestliže se jednotlivé rasy, a tedy i národy, liší po fyzické stránce svými vlastními rasovými znaky a jejich kombinacemi, pak není pochyb o tom, že kulturní rozdíly a duševní charakteristiky různých národů lze vysledovat z rozdílů v duševní výbavě jednotlivých ras. *„Od samého počátku nemůže*

být pochyb o tom, že existují rasové rozdíly duše, neboť každá rasa má určité průměrné veličiny ve struktuře jednotlivých orgánů; to přirozeně platí i pro strukturu mozku, a tím i pro duševní dispozice. Otázka zde tedy nemůže znít, zda vůbec existují duševní rozdíly mezi rasami, nýbrž pouze jakého druhu a jak velké jsou" (Lenz). I zde, abychom mohli určit vlastnosti jednotlivých ras, musíme vycházet ani ne tak z jednotlivých bytostí, jako spíše z jednotlivých rasových skupin, tj. skupin, které jsme rozpoznali jako velmi jednotné ve svém vnějším vzhledu. Z kulturních, duchovních a duševních vlastností v takových převážně čistokrevných oblastech pak můžeme vyvodit i závěry o duševních vlastnostech vlastních jednotlivým rasám.

Větší popisy duševních vlastností evropských ras takto podali Clauß, Hans F. K. Günther a Lenz. Rádi bychom na ně v podstatě navázali.

Nordická rasa. Nordická rasa se může právem řadit na špičku všech ras, pokud jde o intelektuální nadání. Schopnost úsudku, pravdomluvnost a energie jsou vlastnosti, které vždy vynikají. *„Nordický člověk se vyznačuje výrazným smyslem pro realitu, který ho v kombinaci s energií, jež může narůstat až k odvaze, žene k dalekosáhlým činům. Ve svých výkonech projevuje výrazný smysl pro soutěživost a rozvíjí objektivní vášeň, která ho charakterizuje, zatímco vášeň v obvyklém smyslu vzrušených emocí nebo zdůrazněné pohlavní smyslnosti je mu vzdálená. Vždy tíhne k chladné rozvážnosti a mlčenlivosti, ke zdrženlivosti, která často působí ušlechtile. - Tato zdrženlivost ve vyjadřování emocí u nordických lidí často pramení ze zvláštní jemnosti mysli, která se může a chce rychle a živě vyjadřovat slovy a pohyby. - Tato zdrženlivost může jít až*

k uzavřenosti. Pak poukazuje na ještě vyrovnanější povahu nebo ještě ostřejší smysl pro čest. Nordický člověk se vyznačuje zejména smyslem pro spravedlnost a čest; jeho slovo, dané po zralé úvaze, je neomylné“ (Günther). *„Nordický člověk je ze všech nejméně oddaný okamžiku, předčí všechny ostatní rasy ve svéhlavosti a starostlivé předvídavosti. V důsledku předvídavosti smyslů jsou smyslové pudy podřízeny širším cílům. Sebeovládání je snad nejcharakterističtějším rysem nordické rasy a její kulturní nadání je na něm do značné míry založeno. Rasy, které ji postrádají, nejsou schopny dlouhodobě sledovat a realizovat objektivní cíle“* (Lenz). Lenz se domnívá, že tyto vlastnosti se vyvinuly v souvislosti se severským prostředím. *„Ne však tak, že by chladné a vlhké podnebí přímo vytvářelo jejich starostlivou povahu, ale spíše v tom smyslu, že rody s lehčími instinkty jižanů, které neměly ve zvyku myslet dlouho dopředu, v severské zimě mnohem častěji zahynuly. Rasa je tedy v jistém smyslu produktem prostředí, ale nikoliv přímým produktem v lamarckovském smyslu, nýbrž šlechtitelským výsledkem prostředí. Zásadní význam mají samozřejmě i původní vývojové možnosti rasy. Mongoloidní rasy byly také díky selekci přizpůsobeny severnímu podnebí. Zatímco však nordická rasa překonala nehostinnost prostředí zvýšením svých duševních schopností, adaptace arktických mongolidů byla dosažena šlechtěním na extrémní nenáročnost. Nordický člověk vděčí za svůj talent pro techniku a pro zvládnutí přírody obecně také šlechtění v severském prostředí.“* Trvanlivé domy a lodě schopné plavby pro něj byly otázkou života a smrti. Je proto pochopitelné, že nordická rasa má dnes nejvíce techniků a vynálezců. Jsou, jak říká Goethe, zrozeni k tomu, aby viděli, a nařízeni k tomu, aby hledali. Může však dosáhnout velkých úspěchů i v komerční oblasti. Svědčí o tom

stará hanzovní města. Je nadanější v přírodních vědách než v humanitních. Díky své smělosti je schopna i vojenské služby. Má velké sklony ke všem druhům zápolení, ať už v poli, nebo ve sportu. *„Její smělost může být také hnací silou velkých duševních činů. Vždyť odvaha přiznat se a říci pravdu je často rozhodující při realizacích revolučního významu“* (Lenz). Není proto divu, že v severských regionech se zrodilo mnoho tvůrčích osobností. Německý historik Treitschke nazval Dolní Sasko zemí státníků.

Těmito vlastnostmi však nedisponuje jen několik nordických rodů, nýbrž všichni, jak říká Claußo nordickém zemědělském pracovníkovi: *„To, co dělá, dělá jako výkon, za jehož dokonalost je zodpovědný sám sobě. Kdyby po něm zaměstnavatel požadoval něco, co v jeho očích není správné, odmítl by to: bez zvláštního citového úsilí, ale se samozřejmou rozhodností. Nikdy nemůže být služebníkem ve špatném slova smyslu. Ve službě zůstává pánem a ve službě zůstává svobodný.“*

Fálská rasa. Stejně jako se fálská rasa jeví mohutnější a těžší tělesnou stavbou než rasa nordická, je těžkopádnější i svým duševním chováním. Günther říká, že „těžce nese život, snadno se stává zádumčivým a zůstává vůči ostatním lidem velmi uzavřený se sklonem k tvrdohlavosti, až přepjatosti.“ Vestfálci a švábové, kteří tvoří větší část této rasy, jsou jako takoví dobře známí. Jsou drsnější na zacházení, zavalitější a méně obratní než štíhlý nordický člověk. Je více spjat se zemí, více se váže k domovu a tradicím. Je jim dána převážně německá hloubavost a niternost. U fálského muže se hovoří o potřebě věrnosti. Z hlediska spolehlivosti možná dokonce předčí nordické lidi. Proto se výborně hodí do všech

důvěryhodných funkcí, jako předseda a úředník. *„Je více vytrvalý než hbitý, více důstojný než všestranný, více střízlivý než smělý, více svobodomyslný než panovačný, více vážný než tvořivý“* (Kern). Životaschopnost germánských kmenů byla z velké části způsobena těžkou světlou rasou (Hauschild). *„Byla však méně vhodná pro vedení a vládnutí než štíhlá rasa. U několika největších německých vůdců, jako byli Bismarck a Hindenburg, se však projevuje silný vliv blonďaté obří rasy. Právě tehdy, když se atlantická (fálská) těžkopádnost spojí s nordickou smělostí, vznikají postavy megalitických rozměrů“* (Lenz).

Východo-alpinská (alpinská) rasa. Názory na východní rasu nejsou tak jednotné jako názory na nordickou a fálskou rasu. Fischer o nich říká: *„Intelektuální nadání alpinské rasy není obecně zdaleka tak vysoké jako výše popsané“* (s odkazem na nordickou rasu), *„ale v některých směrech je také lépe rozvinuté. Vyznačují se sklonem a schopností pracovat s houževnatostí a energií, nezanedbatelnou inteligencí a dobře vyvinutým smyslem pro společenství. Chybí jim vysoká představivost, ale píle, energie a chytré využívání okolností vedou k úspěchu. Schopnost osvojovat si a dále rozvíjet neznámé věci není malá (sugestibilní), přestože je v podstatě velmi vytrvalá.“ Günther považuje východoalpinského člověka za „střízlivého, praktického“. Akviziční podnikatel v malém měřítku, který trpělivě postupuje šetrností a prostomyslnou skromností a nezřídka projevuje pozoruhodnou chytrost při získávání „vzdělání“ a měšťanské prestiže, tíhne ke klidnému životu, k útulnosti, která ráda spojuje užitečné s příjemným v práci i ve volném čase. Protože své cíle omezuje úžeji a chybí mu skutečná smělost myšlení a jednání, jde někdy dál než*

bezstarostnější, odvážnější a často nesobecký nordický a dinárský člověk.“

Východobaltská rasa. Poněkud odlišné charakteristiky nacházíme u východobaltských lidí. Ale jak již bylo řečeno, nezávislost východobaltské rasy je sporná. Günther tvrdí, že se jedná o rasu, které je cizí veškerá individualita a která tíhne k masovému duchu a vytváří trpitelský poddanský vztah. Východobaltský člověk *„vykazuje obzvlášť živé vlastenecké cítění. Potřebuje však vedení, při vhodném zacházení je láskyplný jako podřízený, často až submisivní, vůči bližnímu je obecně vstřícný a pohostinný, k příbuzným laskavý, ale nikdy ne asertivní a průbojný i v důvěrném styku, ale vždy opatrný“*. Jeho intelekt není radno podceňovat a východobalt projevuje zvláštní nadání také v hudebním umění.

Dinárská rasa. Nyní se přesuneme do jižního Německa a jihovýchodní Evropy k dinárské rase. Pro dinárskou rasu je charakteristická drsná síla, smysl pro čest, odvaha, láska k vlasti, úzká vazba k půdě a s tím spojené sebevědomí. Podle Günthera právě tyto vlastnosti charakterizovaly bojovníky jihovýchodního válečného dějiště za světové války, kteří pocházeli převážně z dinárských oblastí. „Dinárská krev určuje rozdílnost charakteru mezi Bavory a severními Němci, určuje sebevědomí některých jihoněmeckých oblastí a rakouských alpských oblastí.“ Láska k přírodě a půdě je pro dinárskou rasu stejně charakteristická jako jeho tvůrčí smysl a úprava okolí, domů a nástrojů. Žije poněkud více přítomností než pokrokově smýšlející nordici, je také více spjat s půdou. Podle Günthera je *„smělost dinárského člověka spíše smělostí fyzických výkonů; skutečná duševní touha po vítězství, která charakterizuje nordického člověka, se zdá být vzácnější. - Rozsah vývoje*

dinárského člověka je ve všech směrech rozhodně menší než u nordického člověka. Intelektuální projev je užší, při stejně dobré vůli. Především však dinárská rasa představuje nezřídka poněkud hrubý, neotesaný a veselý, dokonce drsný a vtipný, lehce nadšený typ lidí se sklonem k jisté „živelnosti" chování a emocí, s talentem k drsným výpadům a živému popisu, což svědčí o výrazné znalosti lidské povahy i o hereckých schopnostech jako rasovém rysu. - Zdá se, že kupecké a obchodní nadání také není neobvyklé. Zvláště výrazné je nadání pro hudební umění, zejména pro zpěv. Německá národní píseň je nejživější v převážně dinárské oblasti. Řada hudebních umělců má více či méně dinárský nádech, například nordicko-dinárští Mozart, Haydn, Liszt, Wagner, Chopin, Bruckner, Verdi nebo převážně dinárští Weber, Cornelius, Paganini, Cherubini (?), Tatarini a Berlioz. Zdá se, že nordická tvořivost a dinárský hudební talent se často spojovaly, jako v případě Nietzscheho."

Blízkovýchodní rasa. Blízkovýchodní rasa se vyznačuje chytrostí a velkou empatií k myšlení jiných lidí. Právě tyto vlastnosti umožňují všem národům se silnějším blízkovýchodním vlivem být velmi obratnými a podnikavými v oblasti obchodu a podnikání. Luschan říká: *„Tato vlastnost však není charakteristická pouze pro samotné Židy, ale také pro Orientálce, zejména současné Řeky a Armény. To je zřejmé ze skutečnosti, že v celém Orientu se Židé ve městech obývaných převážně Řeky nebo Armény mohou prosadit jen obtížně nebo vůbec ne. Oblíbený vtip to vyjadřuje v drastické nadsázce tvrzením, že na sedm Židů připadá jeden Řek a na sedm Řeků jeden Armén, což má znamenat, že Armén (tj. blízkovýchodní obyvatel) je 49krát chytřejší a podnikavější než Žid."* Mimochodem, něco podobného se říká i o obyvatelích Šlesvicka-Holštýnska, pokud jde o jejich obchodní zdatnost

vůči Židům. Podle Lenze je *„všem obyvatelům Blízkého východu společná tendence žít jako menšina mezi různými populacemi. Blízkovýchodní rasa je vyšlechtěna méně pro ovládání a využívání přírody než pro ovládání a využívání lidí“*. Luschan dále o Arménech říká, že *„pravděpodobně nikdy neexistoval národ tak politicky hloupý a neschopný vládnout sám sobě nebo být ovládán jinými“*. Jejich inteligence však v žádném případě není nízká. Připisuje se jim vytvoření kavkazského jazyka a také části arabských číslic. Podle Lenze *„tyto abstraktní systémy, které jsou tak výtečně praktické pro použití v dopravě a obchodě, zcela odpovídají duchu blízkovýchodní rasy, zatímco piktografické písmo a římské číslice odpovídají spíše popisnému a věcnému duchu nordické rasy“*. Blízkovýchodním obyvatelům je dáno velké herecké nadání a výmluvnost, což jsou vlastnosti, které souvisejí s empatií, a s tím lze pravděpodobně sladit i jejich výraznou hudebnost.

Západní (mediteránní) rasa. Ve srovnání se všemi dosud popsanými rasami se západní (mediteránní) rasa vyznačuje živostí, hbitostí a určitým neklidem v pohybu. Lenz o západním (mediteránním) člověku říká, že *„bere život méně vážně. Důležitou roli hrají prázdné formy zdvořilosti a gesta, která nejsou míněna vážně, například nabízení darů a pozvání, u nichž se neočekává, že budou přijata. Smysl pro pravdu a upřímnost je nižší než u nordických lidí. Obvykle dětsky veselý člověk snadno podléhá výkyvům nálad v závislosti na měnících se dojmech a zkušenostech. Ruku v ruce s tím jde živá touha vyjadřovat pocity slovy a gesty. Řečnický talent je podle toho velký, ale také sklon k opojení slovy“*. Günther mimo jiné zdůrazňuje „jeho vášnivost, smysl pro barevné kombinace v oděvu, spíše proměnlivý než hluboce umělecký talent“ a dále

píše, že *„jestliže Lapouge dokázal v nordickém člověku odhalit ducha protestantismu - na tento vztah ukazuje i srovnání rasového rozložení v Evropě s rozložením vyznání obecně -, pak lze říci, že protestantismus musí být velmi vzdálen západnímu člověku, který miluje vzrušující řečnictví, gesta, živé barvy a drama.“*

Orientální rasa. Orientální rasa má jistou příbuznost se západní (mediteránní) rasou. Vyniká zde bystrost, hrdost, energie, síla vůle, podnikavost, někdy zdrženlivost, pak zase náhle propuknuvší smyslnost a mazanost. *„Ještě méně inklinuje ke klidné, soustavné práci zemědělce (jako západní rasa) a mnohem více tíhne ke kočovnictví. Zrodila také odvážné mořeplavce, jako byli Féničané“* (Lenz). Kromě blízkovýchodní rasy se Féničanům připisuje také vynález arabských číslic. Ta měla velký vliv na staroegyptskou, asyrsko-babylonskou, punskou, arabskou a starožidovskou kulturu. Dnes má dalekosáhlý vliv na celý západní svět a jeho kulturu, do níž pronikla spolu s Židy, jejíž hlavní složku spolu s dalšími tvoří.

Židé. A konečně duchovní vlastnosti Židů. Lenz o nich říká: *„Duševní vlastnosti Židů jsou ještě výraznější než jejich fyzické vlastnosti; Židy bychom mohli téměř označit za duševní rasu. - Jestliže se zvláštnost Židů neprojevuje tak silně fyzicky jako duševně, je to pravděpodobně způsobeno tím, že Židé, kteří vypadají velmi cize, měli menší úspěch než ti, kteří se více podobají typu svého hostitelského národa. Instinktivní snaha nepřitahovat pozornost vedla také k tomu, že při výběru partnera dávali přednost lidem, kteří se podobali vzhledu svého hostitelského národa (včetně přijímání nežidovských jmen apod.). - Tato židovská vlastnost mohla být vypěstována pouze*

v průběhu tisícileté kultury s rozsáhlou socializací lidí. Vyloučeni z primitivní výroby nejen z vlastního popudu, ale často i násilím, hledali vždy obživu především v obchodu a podobných zaměstnáních. Z tohoto důvodu mohli zakládat rodiny jen ti Židé, kteří byli schopni obstarávat výrobky jiných lidí, vzbuzovat jejich touhy a usměrňovat je. - Je tedy pochopitelné, že Židé se vyznačují nejen chytrostí a aktivitou, pílí a vytrvalostí, ale především úžasnou schopností vcítit se do duší jiných lidí a řídit je podle své vůle. Jejich sklony a schopnosti je pak znovu a znovu vedou k činnostem, při nichž reagování na příslušné sklony posluchačů a jejich usměrňování přináší úspěch. Profese, k nimž se s oblibou a úspěchem obracejí, jsou proto především profese obchodníků, živnostníků a lichvářů, novinářů, spisovatelů, nakladatelů, politiků, herců, hudebníků, právníků a lékařů.“

Na druhou stranu je tyto vlastnosti vedly k aroganci, k neustálému působení proti svému hostitelskému národu, a to do té míry, že všechno, co jim bylo dobré a drahé, stáhli do bahna. Adolf Hitler se o těchto vlastnostech dozvěděl ve Vídni: *„Existoval nějaký pochybný podnik, nějaká forma hnusu - zejména v kulturním životě - na kterém se nepodílel alespoň jeden Žid? Když člověk opatrně přiloží sondovací nůž k takovému abscesu, okamžitě objeví, jako larvu v hnijící mrtvole, často oslepenou oslnivým světlem: malého Žida.“* Jestliže toto byla jedna stránka jejich charakteristického způsobu práce, druhou byla snaha *„zkorumpovat rasové základy národa, který má být podroben. Židé byli a jsou zodpovědní za zavlečení negrů do Porýní s konečným záměrem zbastardizovat nenáviděnou bílou rasu a snížit tak její kulturní a politickou úroveň, aby mohl sám dominovat. Rasově čistý národ, který si*

je vědom své krve, nemůže být Židem nikdy přemožen.“ (Adolf Hitler.)

Jsou-li Židé skutečně největšími nepřáteli našeho státu, protože jej záměrně rozkládají, pak nelze podceňovat ani nebezpečí bastardizace s jinými rasami a národy, které lze spatřovat v „parním válci Mongolů“, jenž se hrozí šířit obrovskou silou a nachází si až příliš otevřenou cestu k našemu národu na rozvrácených hranicích našeho i celého evropského Východu. Ale nejen na Východě existují nepřátelé rasově založeného národního státu. Náš francouzský soused se neostýchá využívat barevné národy v boji proti nám. Ve své sobeckosti zapomněl na sebe a ve svůj prospěch se dopustil pokrevní urážky krvesmilstva bílé rasy, které dnes již nese své ovoce.

Ve Francii už žije asi půl milionu negrů a mezi vysokými hodnostáři, důstojníky a právníky jsou negři. Zapomněli jsme na sebe a stihne nás osud zaznamenaný v dějinách jiných států, které se podobných věcí dopustily již dříve. V době okupace Porýní nám osud dal varovné znamení v jiné podobě, v podobě ubohých negerských nemanželských dětí vyloučených z národního společenství, dnes jich je jen 500, zítra jich může být víc. Proto se zde nezapomínejme a mějme stále na paměti úkol, který byl každému z nás v národním státě svěřen.

Německý národ

A nyní k našemu německému národu. Lze ještě dnes určit jednotlivé rasové složky, které původně patřily do našeho německého národa? Již na začátku bylo zdůrazněno, že světlé vlasy a modré oči se vyskytují pouze na severozápadě Evropy a že tyto dva znaky je třeba připsat především fálskému a

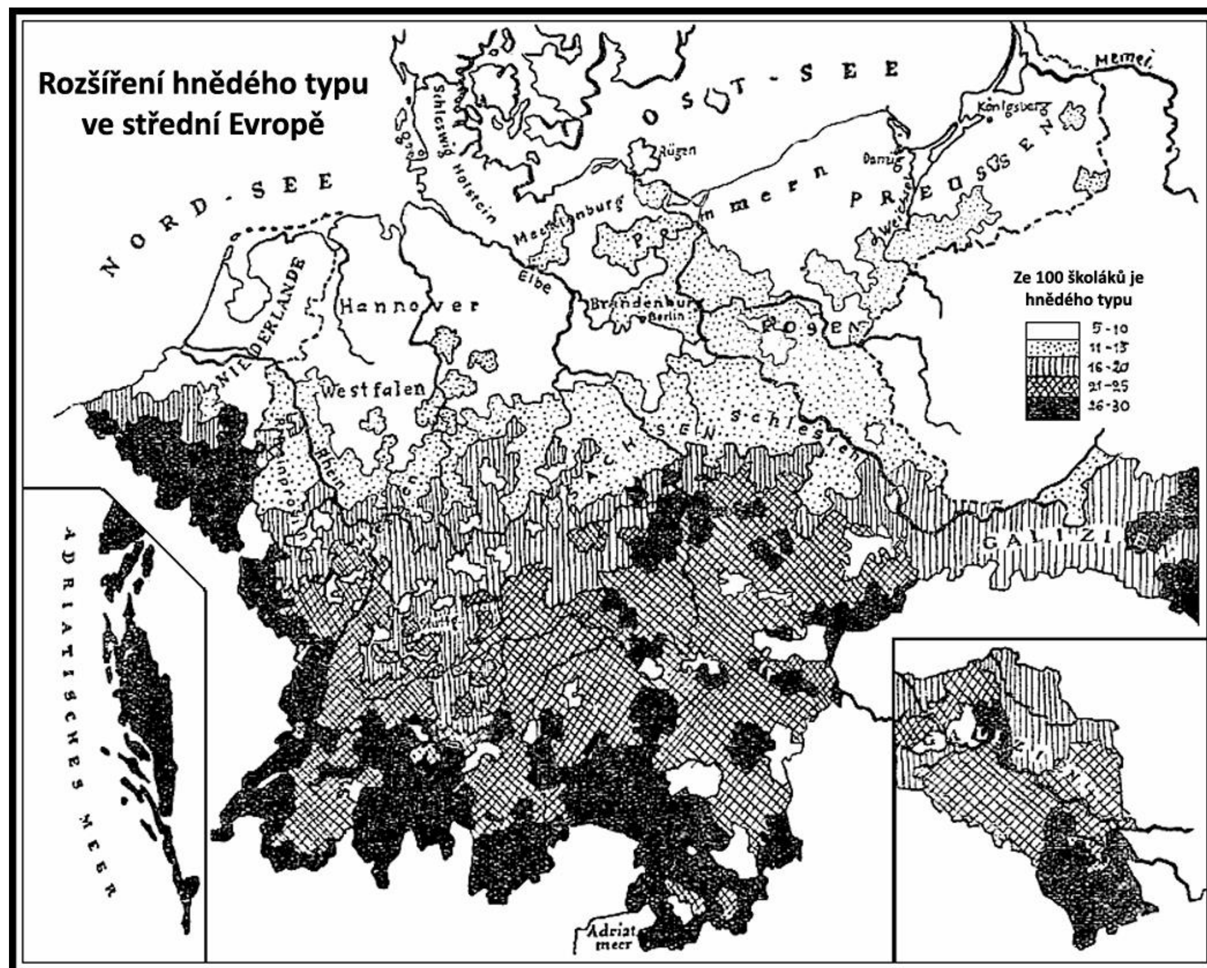
nordickému národnímu prvku. Vzhledem k tomu, že všechny ostatní rasy mají tmavé oči a tmavé vlasy, mělo by být možné z četnosti výskytu těchto dvou charakteristik v Německu určit také rozdělení ras mezi německým národem. Přesné sestavení četnosti těchto charakteristik a rozložení světlého typu ve srovnání s typem bruneta jsme získali z vyšetření školáků, která svého času inicioval a prováděl Rudolf Virchow. Z ní vyplývá, že v severním Německu mělo hnědé nebo tmavé vlasy v průměru jen 5 až 10 ze 100 školáků a v jižním Německu jen 29 až 30 procent. Tento podíl se samozřejmě s věkem výrazně mění: tmavnutí vlasů je dobře známý jev. Děti jiných ras však mají černé vlasy již od útlého věku. Pozdější tmavnutí u mnoha německých dětí je proto třeba, jak již bylo zmíněno na začátku, přičíst nordické složce (světlým vlasům) v jejich dědičnosti, která je pak později poněkud maskována. Podle rozložení barev vlasů (typ bruneta) bychom tedy měli být schopni určit i četnost světlých rasových prvků v německém národě. V úvahu je třeba vzít také typ dědičnosti blond a světlých vlasů oproti tmavovlasým. Světlovlasí jsou kryti tmavovlasými (recesivně), tmavovlasí jsou tedy dominantní, světlí recesivní (srov. Boehm, Schulungsbrief 3). Pravděpodobně se nejedná o čistě dominantně recesivní vztah, kdy se v kombinaci tmavý X světlý ve druhé generaci objevuje pouze 25 % homozygotů světlých, 50 % heterozygotů tmavých a 25 % homozygotů tmavých. Proces dědičnosti je mnohem složitější, ale konečný výsledek je velmi podobný jednoduchému příkladu. Pokud by se například v populaci smísilo 50 % světlých a 50 % tmavých ras ve stejném poměru, pak by se později objevilo pouze 25 % světlých barev vlasů, všechny ostatní by byly tmavé. Platí to samozřejmě i naopak: 25 procent světlovlasých potomků předpokládá 50 procent světlovlasých předků. Podle výše

uvedené mapy rozložení je v německé populaci mnohem více světlovlasých než tmavovlasých, takže podíl světlovlasých a světlých ras v Německu musí být podle těchto úvah mnohem vyšší než 50 procent. Nebylo by chybou odhadnout jej na 70 až 80 procent. Jinými slovy můžeme říci, že světlé rasy se podílely a stále podílejí na rasovém složení německého národa především. Protože však jednotlivé rasy mají nesčetné množství vlastních rasových znaků, z nichž ne všechny jsou recesivní, ale některé jsou i dominantní, a protože fyzické a duševní znaky se mohou dědit i odděleně, bude existovat i velké množství případů, kdy se nenordický vzhled kombinuje s duševními a emocionálními znaky nordické rasy. Bylo by proto nesprávné upírat každému tmavovlasému člověku všechny nordické a fálské duševní vlastnosti. Samozřejmě a jistě, pokud, jak zdůraznil Boehm (Schulungsbrief, díl 3), máme skupinu 100 fyzicky nordických lidí a 100 fyzicky východoalpinských lidí, je pravděpodobnější, že nordické duše najdeme v první skupině než v druhé. Jedno však můžeme považovat za jisté, že se sotva najdou německé rodiny prastarého původu, v jejichž žilách by stále kolovala výhradně nordická krev.

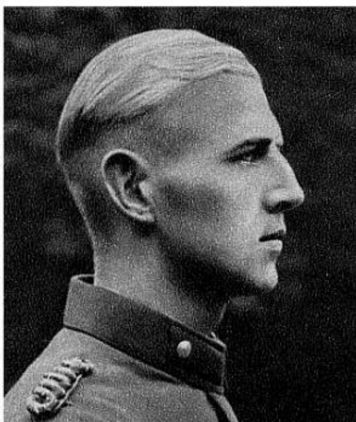
Adolf Hitler o našem národě říká: *„Německý národ vznikl stejně jako téměř všechny nám známé skutečně tvůrčí kulturní národy světa. V průběhu mnoha staletí překryla malá, talentovaná rasa, schopná organizace a kultury, jiné národy, částečně je pohltila a částečně se jim přizpůsobila. Všechny složky našeho národa přirozeně vnesly do tohoto spojení své zvláštní schopnosti. Vytvořilo se však pouze jádro, které vytvořilo národ a stát. Tento národ si vnutil svůj jazyk, samozřejmě ne bez výpůjček od podmaněných, a nakonec všechny podřídil společnému osudu na tak dlouhou dobu, že se život národa státu neoddělitelně spojil s životem ostatních*

složek, které postupně splývaly a prolínaly se. - Vítězové a poražení se již dávno stali jedním společenstvím. To je náš dnešní německý národ. A takový, jaký je, ho milujeme a jsme k němu připoutáni. Během tisícileté historie jsme se seznámili se všemi jeho vlastnostmi, z nichž mnohé jsou odlišné, a oblíbili si je. Toto společenství je tak skvělé, že jsme rádi za každý příspěvek, který od něj obdržíme. Nezkoumáme, komu vděčíme za hudebnost našeho národa a komu za technické dovednosti, kdo nám dává umění vyprávět příběhy a kdo chladnou mysl a odkud pocházejí naši filozofové, státníci či generálové. V každém případě nezkoumáme proto, abychom vynášeli zvláštní soudy, ale nanejvýš prostě proto, abychom poznali povahu kořenů, z nichž německý národ čerpá své schopnosti, a stali jsme se tak daleko společenstvím, že nás naplňuje jen jediné přání, aby všechny složky přispěly co nejlépe k bohatství celého našeho národního života. Dokud bude každá část dávat to, co má, bude to přispívat k prospěchu našeho života.“

„Nacionální socialismus ví, že normální rozsah našich schopností je podmíněn vnitřním rasovým členěním našeho národa. Přeje si však, aby politické a kulturní vedení našeho národa dostalo tvář a výraz té rasy, která svým hrdinstvím a výhradně díky svým vnitřním dispozicím vytvořila německý národ z konglomerátu různých součástí.“

Rozšíření hnědého typu
ve střední Evropě
Ze 100 školáků je
hnědého typu
5-10
11-15
16-20
21-25
26-30
NORD-SEE
OST-SEE
Memel
Königsberg
Danzig
Rügen
Schleswig Holstein
Mecklenburg
Pommern
PREUSSEN
Weichsel
Elbe
Brandenburg
Berlin
POSEN
Hannover
NIEDERLANDE
Westfalen
Rhein
SACHSEN
Schlesien
GALIZI
ADRIATISCHES MEER
Adriat. meer

Foto Eckardt, Hannover

Němec s nordickými rysy

Foto B. Machtans

Němec s nordickými rysy

Foto Dr. Abel

Němec s nordickými rysy

Foto Rassepol. Amt der NSDAP.

Německá žena s nordickými rysy

Foto Ehlert

Německá dívka s nordickými rysy

Foto Dr. Unger, Helch

Německá dívka s nordickými rysy

Foto Eckardt, Hannover

Němec s fálskými rysy

Foto K. W. Inst. f. Antrop.

Němec s fálskými rysy

Foto Dr. Abel

Německá dívka s fálskými rysy

Foto Ruf, Frbg.

Němec s dinárskými rysy

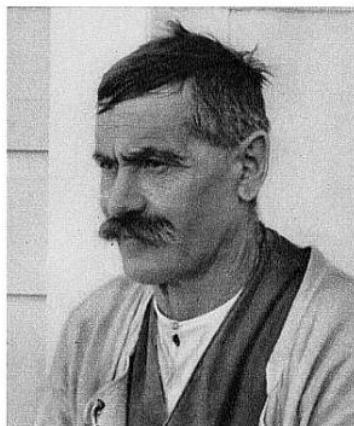

Foto Dr. Abel

Němec s dinárskými rysy

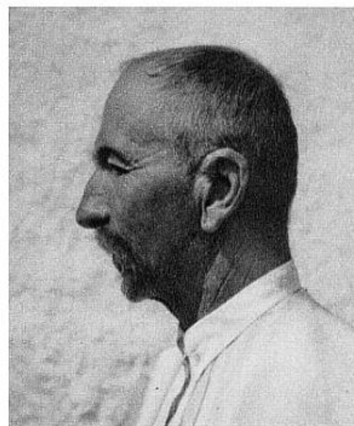

Foto Dr. Abel

Němec s dinárskými rysy

Foto K. W. Inst. f. Antrop.

Německá žena s východními (alpinskými) rysy

Foto Ruf, Frbg.

Německá dívka s východními (alpinskými) rysy

Foto Dr. Abel

Německá žena s dinárskými rysy

Foto Dr. Abel

Němec s východními (alpinskými) rysy

Foto K. W. Inst. f. Antrop.

Němec s východními (alpinskými) rysy

Foto Dr. Abel

Německá dívka s východními (alpinskými) rysy

Foto Dr. Abel

Německá dívka s východobaltsko-nordickými rysy

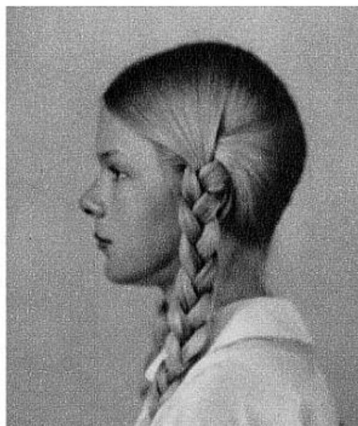

Foto Dr. Abel

Německá dívka s východobaltsko-nordickými rysy

Foto Lendvai-Dircksen

Německý chlapec s východobaltskými rysy

Foto Stoedtner

Neměc se západními (mediteránními) rysy

Foto Stoedtner

Neměc se západními (mediteránními) rysy

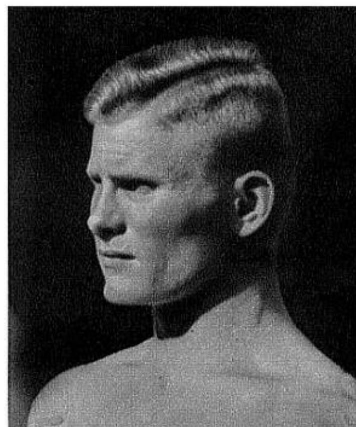

Foto v. Samson

Němec s východobaltskými rysy

Foto Dr. Abel

Německá dívka se západo-nordickmi rysy

Foto K. W. Inst. f. Antrop.

Španělka se západními (mediteránními) rysy

Foto Dr. Abel

Německá dívka se západo-nordickmi rysy

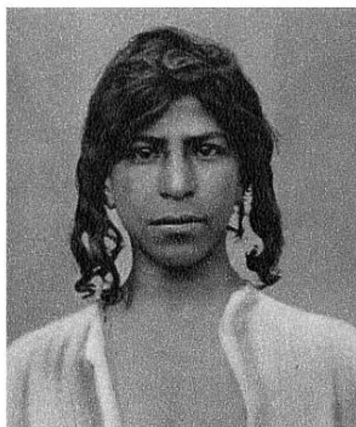

Foto D. Preußner

Žena s orientálními rysy

Foto Prof. Luschan

Blízkovýchodní rasa

Foto Prof. Luschan

Blízkovýchodní rasa

Foto Ufa

Žid

Foto New York Times

Žid

Foto Dr. Abel

Vietnamský míšenec z Porýní

Foto Dr. Abel

Marocký míšenec z Porýní

Foto Dr. Abel

Marocký míšenec z Porýní

Foto Dr. Abel

Marocký míšenec z Porýní